

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om förbränning av avfall ⁽¹⁾

(2000/C 150 E/01)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 330 slutlig — 98/0289(COD)

(Framlagt av kommissionen enligt artikel 250.2 i EG-fördraget den 13 juli 1999)

⁽¹⁾ EGT C 372, 2.12.1998.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

Oförändrat

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttranden,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget, i samarbete med Europaparlamentet och

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

Oförändrat

(1) I det femte miljöhandlingsprogrammet fastställs målet att kritiska belastningar och nivåer i fråga om vissa föroreningar ⁽¹⁾, exempelvis kväveoxider, svaveldioxid, tungmetaller och dioxiner, aldrig skall överskridas medan målet när det gäller luftens kvalitet är att alla människor på ett effektivt sätt skall skyddas mot de allmänt erkända hälsorisker som luftföroreningar utgör. Vidare fastställs i handlingsprogrammet målet att dioxinutsläppen från identifierade källor skall ha minskat med 90 % senast 2005 (från 1985 års nivå), och att åtminstone en 70-procentig minskning av utsläppen av kadmium, kvicksilver och bly från alla föroreningsvägar skall uppnås under 1995.

⁽¹⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (2) I protokollet om långlivade organiska föreningar, som undertecknats av gemenskapen inom ramen för Ekonomiska kommissionen för Europa FN-ECE:s konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, fastställs följande rättsligt bindande gränsvärden för utsläpp av di-oxiner och furaner: 0,1 ng TE (toxiska ekvivalenter)/m³ för anläggningar som förbränner mer än tre ton fast kommunalt avfall i timmen, 0,5 ng TE/m³ för anläggningar som förbränner mer än ett ton fast sjukvårdsavfall i timmen och 0,2 ng TE/m³ för anläggningar som förbränner mer än ett ton farligt avfall i timmen.
- (3) I protokollet om tungmetaller, som undertecknats av gemenskapen inom ramen för Ekonomiska kommissionen för Europa FN-ECE:s konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, fastställs följande rättsligt bindande gränsvärden för utsläpp: 10 mg/m³ för stoft vid förbränning av farligt avfall och sjukvårdsavfall, 0,05 mg/m³ för kvicksilver vid förbränning av farligt avfall samt 0,08 mg/m³ för kvicksilver vid förbränning av kommunalt avfall.
- (4) Rådets direktiv 89/369/EEG ⁽¹⁾ och 89/429/EEG ⁽²⁾, vilka syftar till att förebygga och minska luftföroreningarna från förbränningsanläggningar för kommunalt avfall, har bidragit till att minska och få kontroll över luftföroreningarna från förbränningsanläggningar. Strängare regler bör antas och detta direktiv bör därför upphävas.
- (4a) Rådets direktiv 94/67/EG om förbränning av farligt avfall bidrog också till minskningen och kontrollen av utsläpp till luften från förbränningsanläggningar. Genom att det införs harmoniserade standarder och att endast en text gäller för förbränning kommer den rättsliga klarheten att förbättras liksom möjligheterna att kontrollera efterlevnaden.
- (4b) I detta direktiv beaktas helt innehållet och strukturen i rådets direktiv 94/67/EG.
- (4c) Genom bestämmelserna i bilaga II säkerställs att liknande standarder tillämpas på förbränning och samförbränning.
- (4d) Genom att det införs gränsvärden för utsläpp från förbrännings- och samförbränningsanläggningar av avloppsvatten från rökgasrening kommer det att förhindras att föroreningar överförs från luft till vatten.

⁽¹⁾ EGT L 163, 14.6.1989, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 203, 15.7.1989, s. 50.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(5) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen i artikel 3b i fördraget förmår inte medlemsstaterna var för sig på ett verkningsfullt sätt uppnå målet att minska utsläppen från förbrännings- och samförbränningsanläggningar. Åtgärder som inte vidtas i samverkan erbjuder ingen garanti för att det eftersträvade målet uppnås. Med hänsyn till behovet av att minska utsläppen i hela gemenskapen uppnår man bättre verkan genom åtgärder på gemenskapsnivå. Det föreliggande direktivet är begränsat till att omfatta minimikrav för förbrännings- och samförbränningsanläggningar.

(5) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget förmår inte medlemsstaterna var för sig på ett verkningsfullt sätt uppnå målet att minska utsläppen från förbrännings- och samförbränningsanläggningar. Åtgärder som inte vidtas i samverkan erbjuder ingen garanti för att det eftersträvade målet uppnås. Med hänsyn till behovet av att minska utsläppen i hela gemenskapen uppnår man bättre verkan genom åtgärder på gemenskapsnivå. Det föreliggande direktivet är begränsat till att omfatta minimikrav för förbrännings- och samförbränningsanläggningar.

(6) I rådets resolution 97/C 76/01 av den 24 februari 1997 om en gemenskapsstrategi för avfallshantering ⁽¹⁾ betonas betydelsen av gemenskapskriterier för användningen av avfall, behovet av lämpliga utsläppsnormer för förbränningsanläggningar, av övervakningsåtgärder för befintliga förbränningsanläggningar samt behovet för kommissionen att överväga en ändring av gemenskapslagstiftningen med avseende på avfallsförbränning med energiåtervinning för att undvika storskaliga transporter av avfall inom gemenskapen.

Oförändrat

(6a) I kommissionens meddelande om revidering av gemenskapens strategi för avfallshantering (KOM(96) 399 slutlig) fastställs att förebyggandet av avfall bör ges högsta prioritet och att prioriteringarna därefter bör vara återanvändning, återvinning och slutligen ett säkert bortskaffande av avfall. I sin resolution av den 24 februari 1997 om en gemenskapsstrategi för avfallshantering (EGT C 76, 11.3.1997, s. 1) upprepade rådet sin övertygelse att förebyggande av avfall bör ges högsta prioritet i all rationell avfallspolitik för att uppkomsten av avfall och avfallets farliga egenskaper skall kunna minimeras.

(6b) Skillnaden mellan farligt och icke farligt avfall bygger framför allt på avfallets egenskaper före förbränningen, och inte på skillnader i utsläpp. Ett enda direktiv bör gälla för förbränning av farligt och icke farligt avfall. Samma gränsvärden måste därför gälla vid förbränning av farligt respektive icke farligt avfall. Man bör emellertid tillämpa olika kontrollrutiner vid mottagningen av avfallet.

(7) Den inre marknadens bestämmelser omfattar även avfall som återvinns och därför är det nödvändigt att alla anläggningar som förbränner avfall omfattas av samma stränga bestämmelser för att undvika avfallstransporter över nationsgränserna till anläggningar där driftkostnaderna är lägre till följd av mindre stränga miljökrav.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT C 76, 11.3.1997, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (8) I rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ⁽¹⁾ fastställs hur man på ett heltäckande sätt skall förebygga och begränsa föroreningar genom att ta ett samlat grepp på alla aspekter av en anläggnings miljöeffekter. Anläggningar för förbränning av kommunalt avfall med en kapacitet på över tre ton i timmen och anläggningar för bortskaffande och återvinning av farligt avfall med en kapacitet på över tio ton per dygn omfattas av direktiv 96/61/EG.
- (9) I det här direktivet fastställs utsläppsgränsvärden i enlighet med artikel 18 i direktiv 96/61/EG, samt driftsvillkor och utsläppsgränsvärden för alla anläggningar som förbränner avfall för att säkerställa en hög skyddsnivå för miljön.
- (10) Att en anläggning ligger under de utsläppsgränsvärden som fastställs i det här direktivet bör betraktas som ett nödvändigt men inte tillräckligt villkor för att de krav i direktiv 96/61/EG som rör användning av bästa tillgängliga teknik skall vara uppfyllda. Ett uppfyllande av dessa krav kan innebära ännu strängare utsläppsgränsvärden, utsläppsgränsvärden för andra ämnen och andra bärarmedier samt andra lämpliga villkor.
- (11) Inom branschen har man under tio års tid skaffat sig erfarenhet av tekniker för att minska förorenande utsläpp från förbränningsanläggningar.
- (12) Enligt artikel 4 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽²⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG ⁽³⁾ skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att avfall återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att miljön skadas. I detta syfte föreskrivs i artikel 9 i det direktivet att varje anläggning eller företag, som behandlar avfall, måste erhålla tillstånd från de behöriga myndigheterna, i vilket bl.a. anges de försiktighetsåtgärder som skall vidtas.
- (13) Syftet med de förbränningsanläggningar som uppförs och drivs enligt detta direktiv är att genom en värmebehandlingsprocess, särskilt oxidation genom förbränning, minska riskerna för föroreningar från avfall, att minska mängden och volymen av avfall samt att framställa restprodukter som kan återvinnas eller bortskaffas på ett säkert sätt.
- (14) Enligt artikel 129 i fördraget skall hälsoskyddskraven ingå som ett led i gemenskapens övriga politik, och vidare skall enligt artikel 130r gemenskapens miljöpolitik bidra till att skydda människors hälsa.
- (14) Enligt artikel 152 i fördraget skall hälsoskyddskraven ingå som ett led i gemenskapens övriga politik, och vidare skall enligt artikel 174 gemenskapens miljöpolitik bidra till att skydda människors hälsa.

⁽¹⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽³⁾ EGT L 135, 6.6.1996, s. 32.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(15) En hög skyddsnivå för miljön och folkhälsan kräver därför att det fastställs och upprätthålls lämpliga driftvillkor och utsläppsgränsvärden för avfallsförbränningsanläggningar inom gemenskapen. Gränsvärdena bör vara sådana att de bidrar till att minska de negativa effekterna på miljön och till att minimera de skadliga effekterna för människors hälsa.

Oförändrat

(15a) Försiktighetsprincipen utgör grunden för åtgärder som är mer omfattande än kvalitetsbaserade åtgärder.

(16) Det behövs mätmetoder av hög kvalitet för den kontroll av utsläppen som görs för att gränsvärdena för förorenande ämnen skall iakttagas.

Oförändrat

(17) Det är nödvändigt med en samordnad insats för att skydda miljön mot utsläpp från värmebehandling av avfall. Följaktligen bör avloppsvatten från rökgasrening släppas ut först efter särskild rening för att begränsa överflyttningen av föroreningar från ett bärarmedium till ett annat i miljön.

(18) Det bör fastställas bestämmelser för situationer då utsläppsgränsvärdena överskrids samt för då tekniskt oundvikliga driftstopp, driftstörningar och felfunktioner uppstår i reningsutrustningen.

(19) Samförbränning av avfall i anläggningar, som inte i första hand är avsedda för förbränning av avfall, bör inte tillåtas medföra större utsläpp än annars av förorenande ämnen i den del av rökgasvolymen som härrör från sådan förbränning, och följaktligen bör sådan samförbränning omfattas av lämpliga begränsningar.

(20) Medlemsstaterna bör besluta om påföljder som är tillämpliga på överträdelser av bestämmelserna i detta direktiv och säkerställa att de genomförs. Dessa påföljder skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Syftet med detta direktiv är att förhindra eller, om detta inte är praktiskt möjligt, i görligaste mån minska den negativa inverkan på miljön från förbränning och samförbränning av avfall, särskilt föroreningen av luft, mark, ytvatten och grundvatten, och minska de därmed sammanhängande riskerna för människors hälsa, samt för detta ändamål införa och upprätthålla lämpliga driftvillkor och utsläppsgränsvärden för anläggningar för avfallsförbränning och samförbränning inom gemenskapen.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv omfattar förbrännings- och samförbränningsanläggningar.

2. Följande anläggningar skall emellertid undantas från detta direktivs tillämpningsområde:

a) Anläggningar som bara behandlar följande slags avfall:

- i) Avfall som omfattas av rådets direktiv 94/67/EG om förbränning av farligt avfall.
- ii) Jordbruksavfall, skogsavfall och träavfall, med undantag av sådant som kan innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller som en följd av behandling.
- iii) Avfall som är undantaget från direktiv 75/442/EEG enligt artikel 2.1 i det direktivet.
- iv) Avfall som uppkommer vid prospektering och utvinning av olje- och gasfyndigheter från offshoreplattformar och som förbränns ombord på dessa.

b) Anläggningar som behandlar mindre än 10 ton icke-kommunalt avfall per år.

- i) Jordbruksavfall, skogsavfall och träavfall, med undantag av sådant som kan innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller som en följd av behandling.
- ii) Avfall som är undantaget från direktiv 75/442/EEG enligt artikel 2.1 i det direktivet.
- iii) Avfall som uppkommer vid prospektering och utvinning av olje- och gasfyndigheter från offshoreplattformar och som förbränns ombord på dessa.

Oförändrat

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *avfall*: varje fast eller flytande avfall som omfattas av definitionen i artikel 1 a i direktiv 75/442/EEG.

1. a) *farligt avfall*: varje fast eller flytande avfall som omfattas av definitionen i artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall.

2. *förbränningsanläggning*: varje stationär eller mobil teknisk enhet eller utrustning avsedd för värmebehandling av avfall med eller utan återvinning av alstrad värme. Här innefattas förbränning av avfall genom oxidering, liksom pyrolys, förgasning eller andra termiska behandlingsprocesser, t.ex. plasmaprocess, i den mån som produkterna från behandlingen sedan förbränns.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Denna definition omfattar hela anläggningen och det tillhörande området, inklusive samtliga förbränningslinjer, utrymmen för mottagning och förvaring av avfall samt utrymmen och utrustning för förbehandling vid anläggningen, anläggningens system för tillförsel av avfall, bränsle och luft, värmepanna, utrustning för behandling eller förvaring av restprodukter, rökgaser och avloppsvatten, skorsten, apparatur och system för reglering av förbränningsdriften samt för registrering och övervakning av förbränningsförhållandena.

3. *samförbränningsanläggning*: anläggning vars huvudsakliga ändamål är värmeproduktion eller tillverkning av produkter och som utnyttjar avfall som normalt bränsle eller tillskottsbränsle.

Denna definition omfattar hela anläggningen och det tillhörande området inklusive samtliga förbränningslinjer, utrymmen för mottagning och förvaring av avfall samt utrymmen och utrustning för förbehandling vid anläggningen, anläggningens system för tillförsel av avfall, bränsle och luft, värmepanna, utrustning för behandling eller förvaring av restprodukter, rökgaser och avloppsvatten, skorsten, apparatur och system för reglering av förbränningsdriften samt för registrering och övervakning av förbränningsförhållandena.

4. *befintlig förbränningsanläggning eller samförbränningsanläggning*: anläggning som är i drift och som uppfyller gällande nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning, eller en anläggning som, i enlighet med lagstiftning som gäller före den dag som anges i artikel 21 fått tillstånd eller registrerats eller som enligt den behöriga myndigheten omfattas av en fullständig tillståndsansökan under förutsättning att anläggningen tas i drift senast ett år efter den dag som anges i artikel 21.
5. *utsläpp*: direkt eller indirekt utsändande i luft, vatten eller mark av ämnen, vibrationer, värme eller buller från identifierade eller diffusa källor i en anläggning.
6. *utsläppsgränsvärde*: den mängd (uttryckt genom vissa bestämda parametrar), koncentration och/eller nivå av ett visst slag av utsläpp som inte får överskridas under en eller flera tidsperioder.
7. *dioxiner och furaner*: alla polyklorerade dibenso-p-dioxiner och dibensofuraner som anges i bilaga I.

3. *samförbränningsanläggning*: stationär eller mobil anläggning vars huvudsakliga ändamål är värmeproduktion eller tillverkning av produkter och som värmebehandlar avfall, med undantag för sådana fall där behandlingen syftar till att återvinna avfallets metallinnehåll och att rengöra verktyg.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

8. *operatör*: varje fysisk eller juridisk person som bestämmer över eller driver en anläggning, eller om detta följer av nationell lagstiftning, den till vilken avgörande ekonomiskt inflytande över anläggningens tekniska funktion har delegerats.
9. *tillstånd*: ett skriftligt beslut (eller flera sådana beslut) genom vilket medgivande lämnas för drift av en hel anläggning eller delar av den.
10. *restprodukt*: varje fast eller flytande material (inklusive bottenaska och slagg, flygaska och pannaska, fasta reaktionsprodukter från rökgasrening, slam från avloppsrening, förbrukade katalysatorer och förbrukat aktivt kol), som definieras som avfall i artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG och som uppstår i förbrännings- eller samförbränningsprocessen, vid rökgas- eller avloppsreningen eller i andra processer i förbrännings- eller samförbränningsanläggningen.

Artikel 4

Ansökan och tillstånd

1. Medlemsstaterna skall genom erforderliga åtgärder sörja för att inga förbrännings- eller samförbränningsanläggningar drivs utan tillstånd.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 96/61/EG skall medlemsstaterna genom erforderliga åtgärder sörja för att det i den ansökan om tillstånd som ingetts för en förbrännings- eller samförbränningsanläggning till den behöriga myndigheten finns med en beskrivning av de åtgärder som syftar till att garantera att
 - a) anläggningen är utformad, utrustad och kommer att drivas på sådant sätt att kraven i detta direktiv uppfylls,
 - b) den värme som alstras under förbränningsprocessen återvinns i görligaste mån,
 - c) restprodukter förebyggs, minskas eller återvinns i görligaste mån,
 - d) bortskaffandet av restprodukter, som inte kan förebyggas, minskas eller återvinnas, sker i enlighet med nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning.
3. Medlemsstaterna skall genom erforderliga åtgärder sörja för att tillstånd utfärdas bara om det i ansökan visas att de föreslagna mätmetoderna för utsläpp i luften uppfyller kraven i bilaga III.
4. Medlemsstaterna skall genom erforderliga åtgärder sörja för att de tillstånd som den behöriga myndigheten utfärdar åt förbrännings- och samförbränningsanläggningar
 - a) innehåller en uppräkningslista av de avfallskategorier, i enlighet med Europeiska avfallskatalogen, som får behandlas,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) innehåller uppgift om anläggningens totala avfallsförbränningskapacitet,
- c) innehåller uppgift om vilka provtagnings- och mätmetoder som skall användas för de föreskrivna periodiska mätningarna av förorenande ämnen i luft och vatten.

4a. I det tillstånd som den behöriga myndigheten beviljar en förbrännings- eller samförbränningsanläggning där farligt avfall används skall, vid sidan av de uppgifter som anges i punkt 4, följande anges:

- a) De olika kategorier farligt avfall som får behandlas.
- b) Det minsta och det högsta flödet av sådant farligt avfall, avfallets lägsta och högsta värmevärden samt de högsta halterna av förorenande ämnen såsom PCB, PCP, klor, fluor, svavel och tungmetaller.

5. Tillståndsförfarandet för mobila anläggningar skall fastläggas av medlemsstaterna.

Oförändrat

*Artikel 5***Avlämning och mottagning av avfall**

Operatören av en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall vidta erforderliga försiktighetsmått i fråga om avlämning och mottagning av avfall för att förhindra, eller, om detta inte är praktiskt möjligt, i görligaste mån minska skadeverkningarna i miljön, särskilt föroreningen av luft, mark, ytvatten och grundvatten samt dålig lukt och buller, och minska de direkta farorna för människors hälsa.

Operatören skall bestämma mängden av varje avfallskategori, enligt Europeiska avfallskatalogen, innan avfallet tas emot vid förbrännings- eller samförbränningsanläggningen.

1. Operatören av en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall vidta erforderliga försiktighetsmått i fråga om avlämning och mottagning av avfall för att förhindra skadeverkningarna i miljön, särskilt föroreningen av luft, mark, ytvatten och grundvatten samt dålig lukt och buller, och minska de direkta farorna för människors hälsa.

2. Operatören skall bestämma mängden av varje avfallskategori, enligt Europeiska avfallskatalogen, innan avfallet tas emot vid förbrännings- eller samförbränningsanläggningen.

3. Innan det farliga avfallet tas emot på förbrännings- eller samförbränningsanläggningen skall operatören ha tillgång till en beskrivning av avfallet som omfattar

— avfallets fysikaliska och, i möjligaste mån, kemiska sammansättning samt alla andra uppgifter som krävs för att det skall vara möjligt att bedöma dess lämplighet för den avsedda förbränningsprocessen,

— avfallets farliga egenskaper, de ämnen med vilka det inte får blandas och de försiktighetsåtgärder som skall vidtas vid hanteringen av avfallet.

4. Innan det farliga avfallet tas emot på förbrännings- eller samförbränningsanläggningen skall operatören minst vidta följande åtgärder:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

De behöriga myndigheterna får i detta avseende medge undantag för industrianläggningar och företag som förbränner eller samförbränner enbart sitt eget avfall på samma plats som det uppstår, förutsatt att samma skyddsnivå upprätthålls och att mätvärdena inte behövs för beräkningarna enligt bilaga II.

- Kontrollera de handlingar som krävs enligt direktiv 91/689/EEG och, i förekommande fall, de som krävs enligt rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen och enligt bestämmelserna om farligt gods.
- Ta representativa prover, om lämpligt, i den utsträckning det är möjligt före lossning, för att kontrollera överensstämmelsen med den beskrivning som anges i punkt 3, genom att utföra kontroller och ge de behöriga myndigheterna möjlighet att avgöra vilken sorts avfall som behandlas. Dessa prover skall bevaras minst en månad efter att avfallet förbränts.

5. De behöriga myndigheterna får i detta avseende medge undantag från punkterna 2, 3 och 4 för industrianläggningar och företag som förbränner eller samförbränner enbart sitt eget avfall på samma plats som det uppstår, förutsatt att samma skyddsnivå upprätthålls och att mätvärdena inte behövs för beräkningarna enligt bilaga II.

Artikel 6

Driftsvillkor

1. Förbränningsanläggningarna skall arbeta med en så hög förbränningsgrad att den totala mängden organiskt kol i slagen och bottenaskan utgör mindre än 3 % av utgångsmaterialets torrsvikt. Vid behov skall avfallet förbehandlas på lämpligt sätt.

Alla förbränningsanläggningar skall utformas, utrustas, byggas och drivas på ett sådant sätt att temperaturen hos rökgaserna efter den sista inblåsningen av förbränningsluft höjs på ett kontrollerat och homogent sätt, även under de mest ogynnsamma förhållanden, till minst 850 °C uppmätt i omedelbar närhet av eldstadens innervägg, och hålls på den nivån under minst två sekunder.

Alla förbränningsanläggningar skall vara utrustade med stödbrännare. Dessa brännare skall starta automatiskt när temperaturen hos rökgaserna sjunker under 850 °C efter den sista inblåsningen av förbränningsluft. De skall också användas under anläggningens start- och stoppförlopp för att säkerställa att en temperatur av 850 °C upprätthålls under hela dessa förlopp och så länge som oförbränt avfall finns kvar i förbränningskammaren.

1. Förbränningsanläggningarna skall arbeta med en så hög förbränningsgrad att den totala mängden organiskt kol i slagen och bottenaskan utgör mindre än 3 % av utgångsmaterialets torrsvikt eller att glödningsförlusterna är mindre än 5 %. Vid behov skall avfallet förbehandlas på lämpligt sätt.

Alla förbränningsanläggningar skall utformas, utrustas, byggas och drivas på ett sådant sätt att temperaturen hos rökgaserna efter den sista inblåsningen av förbränningsluft höjs på ett kontrollerat och homogent sätt, även under de mest ogynnsamma förhållanden, till minst 850 °C uppmätt i omedelbar närhet av eldstadens innervägg, och hålls på den nivån under minst två sekunder. Vid förbränning av farligt avfall som innehåller mer än 1 % halogenerade organiska ämnen, uttryckt i klor, skall temperaturen höjas till minst 1 100 °C.

Alla förbränningsanläggningar skall vara utrustade med stödbrännare. Dessa brännare skall starta automatiskt när temperaturen hos rökgaserna sjunker under 850 °C respektive 1 100 °C efter den sista inblåsningen av förbränningsluft. De skall också användas under anläggningens start- och stoppförlopp för att säkerställa att en temperatur av 850 °C respektive 1 100 °C upprätthålls under hela dessa förlopp och så länge som oförbränt avfall finns kvar i förbränningskammaren.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Stödbrännarna får under start- och stoppförloppet, eller när temperaturen hos rökgaserna sjunker under 850 °C, inte matas med bränsle som kan orsaka större utsläpp än de som uppstår vid förbränning av gasolja, enligt definitionen i artikel 1.1 i rådets direktiv 75/716/EEG, flytande gas eller naturgas.

2. Alla förbränningsanläggningar skall utformas, utrustas, byggas och drivas på sådant sätt att temperaturen hos rökgaserna, som uppstår vid samförbränning av avfall, höjs på ett kontrollerat och homogent sätt, även under de mest ogynnsamma förhållanden, till minst 850 °C och hålls på den nivån under minst två sekunder.

3. Förbrännings- och samförbränningsanläggningar skall vara utrustade med fungerande automatiska system som förhindrar tillförsel av avfall

- a) vid start, till dess att den fastställda lägsta förbränningstemperaturen 850 °C har uppnåtts,
- b) när den fastställda förbränningstemperaturen på 850 °C inte upprätthålls,
- c) när de kontinuerliga mätningar som krävs enligt detta direktiv visar att en eller flera utsläppsgränsvärden har överskridits till följd av störningar eller fel i reningsutrustningen.

4. Den behöriga myndigheten får i fråga om vissa avfallskategorier eller vissa termiska processer medge andra krav än de i punkt 1, förutsatt att kraven framgår av tillståndet. De ändrade driftvillkoren får inte medföra att det uppstår mer restprodukter, eller restprodukter med högre halter av organiska förorenande ämnen än de som kan förväntas under villkoren i punkt 1.

Den behöriga myndigheten får i fråga om vissa avfallskategorier eller vissa termiska processer medge andra krav än de i punkt 2, förutsatt att kraven framgår av tillståndet. Medgivandet förutsätter dock att åtminstone bestämmelserna i bilaga V om gränsvärden för utsläpp av totalt organiskt kol och kolmonoxid följs.

Alla driftvillkor som fastställs enligt bestämmelserna i denna punkt samt resultaten av de kontroller som görs skall meddelas kommissionen som en del av rapporteringsskyldigheten.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Stödbrännarna får under start- och stoppförloppet, eller när temperaturen hos rökgaserna sjunker under 850 °C respektive 1 100 °C, inte matas med bränsle som kan orsaka större utsläpp än de som uppstår vid förbränning av gasolja, enligt definitionen i artikel 1.1 i rådets direktiv 75/716/EEG, flytande gas eller naturgas.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

5. Alla förbrännings- och samförbränningsanläggningar skall vara utformade, utrustade och byggda samt drivas på ett sådant sätt att sådana utsläpp i luften som medför betydande luftföroreningar i marknivå förhindras; särskilt gäller att rökgaserna skall släppas ut genom en skorsten på ett kontrollerat sätt och i enlighet med gemenskapens luftkvalitetsnormer och andra tillämpliga luftkvalitetsnormer, varvid skorstenens höjd skall vara sådan att människors hälsa och miljön skyddas.

All värme som alstras i förbrännings- eller samförbränningsprocessen skall återvinnas i görligaste mån.

Artikel 7

Gränsvärden för utsläpp i luft

1. Förbränningsanläggningar skall vara utformade, utrustade och byggda samt drivas på ett sådant sätt att gränsvärdena i bilaga V för utsläpp i rökgaserna inte överskrids.

2. Resultaten från de mätningar som gjorts för att kontrollera att utsläppskraven uppfylls skall räknas om till standardförhållandena med beaktande av villkoren i artikel 11.

3. Vid samförbränning av avfall skall utsläppsgränsvärdena som bestäms enligt bilaga II gälla.

4. Vid samförbränning av obehandlat, blandat kommunalt avfall skall punkt 3 inte gälla.

5. Om avfall, som omfattas av direktiv 94/67/EG, samförbränns eller förbränns i samma anläggning som avfall som omfattas av det här direktivet, skall utsläppsgränsvärdena i bilagorna II, IV och V till detta direktiv tillämpas på den totala avfallsmängden. I fråga om övriga krav skall de bestämmelser som är strängast i direktiv 94/67/EG eller i det här direktivet tillämpas.

6. Utan hinder av vad som sägs i punkterna 3 och 5 skall utsläppsgränsvärdena i bilaga V till detta direktiv gälla, om mer än 40 % av den alstrade värmen från en anläggning som avses i punkt 5 kommer från avfall som omfattas av direktiv 94/67/EG.

Artikel 8

Utsläpp i vatten

1. För utsläpp av avloppsvatten från en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall det krävas tillstånd.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Samförbränningsanläggningar skall utformas, utrustas, byggas och drivas på ett sådant sätt att rökgaserna inte överskrider de utsläppsgränsvärden som fastställs enligt eller finns uppförda i bilaga II.

3. Resultaten från de mätningar som gjorts för att kontrollera att utsläppskraven uppfylls skall räknas om till standardförhållandena med beaktande av villkoren i artikel 11.

Utgår

Oförändrat

Utgår

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Utsläpp i vattenmiljön av avloppsvatten från rökgasrening skall begränsas i görligaste mån.

3. Om tillståndet innehåller en särskild bestämmelse härom får avloppsvatten från rökgasrening släppas ut efter särskild rening, under förutsättning att

- a) utsläppsgrensvärdena i tillämpliga gemenskapsbestämmelser, nationella bestämmelser och lokala bestämmelser uppfylls,
- b) koncentrationerna av de förorenande ämnen som anges i bilaga IV inte överskrider utsläppsgrensvärdena i samma bilaga.

4. Utsläppsgrensvärdena skall gälla i den punkt där de förorenande ämnen som anges i bilaga IV släpps ut från förbrännings- eller samförbränningsanläggningen.

Om avloppsvattnet från rökgasrening renas tillsammans med liknande avloppsvatten från andra källor i anläggningen, skall operatören utföra de mätningar som anges i artikel 11

- a) på avloppsflödet från rökgasreningsprocesserna innan det leds vidare till den gemensamma reningsanläggningen,
- b) på övriga avloppsflöden innan de leds vidare till den gemensamma anläggningen för rening av avloppsvatten,
- c) i den punkt där avloppsvattnet släpps ut från förbränningsanläggningen efter slutförd rening.

För att kontrollera att utsläppskraven i bilaga IV uppfylls skall operatören göra erforderliga massbalansberäkningar för att bestämma de utsläppsnivåer i det slutrenade avloppsvattnet som kan hänföras till den del av avloppsvattnet som kommer från rökgasreningen.

5. Den behöriga myndigheten skall säkerställa att utspädning av avloppsvatten inte i något fall sker genom att olika avloppsflöden blandas eller på något annat sätt, utom då sådan blandning är ett led i en process, för vilken tillstånd lämnats inom ramen för bestämmelserna om tillståndsgivning för avfallshantering.

6. Tillståndet skall innehålla

- a) utsläppsgrensvärden för organiska eller oorganiska förorenande ämnen enligt punkt 2 och för att uppfylla kraven i punkt 3a första strecksatsen,
- b) driftsmässiga kontrollparametrar för åtminstone temperatur och flöde.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

7. Förbrännings- och samförbränningsanläggningar och tillhörande avfallsupplag skall utformas och drivas på ett sådant sätt att utsläpp av förorenande ämnen i mark och grundvatten förebyggs i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 80/68/EEG ⁽¹⁾ av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen. Det skall dessutom finnas kapacitet att lagra regnvatten från förbränningsanläggningens område samt vatten som förorenats i samband med spill eller brandbekämpning.

Denna lagringskapacitet skall vara sådan att vattnet vid behov kan kontrolleras och renas innan det släpps ut.

*Artikel 9***Restprodukter**

Restprodukter från driften av förbrännings- eller samförbränningsanläggningen skall förhindras uppkomma eller åtminstone minimeras i fråga om mängd och skadlighet. Restprodukterna skall i görligaste mån återvinnas, direkt i anläggningen eller utanför denna i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning och nationella bestämmelser.

Transport och mellanlagring av torra restprodukter i form av stoft, t.ex. pannaska och torra restprodukter från rökgasrening skall ske i slutna behållare.

Erforderliga analyser skall göras för att bestämma de fysikaliska och kemiska egenskaperna hos de olika restprodukterna från förbrännings- och samförbränningsanläggningar, samt deras förorenande effekter, innan beslut fattas om på vilka sätt de skall bortskaffas eller återvinnas. Analysen av den totala lösliga fraktionen och den lösliga fraktionen av tungmetaller är av särskild vikt.

*Artikel 10***Kontroll och övervakning**

Mätapparatur skall installeras och teknik användas för att övervaka de parametrar, villkor, koncentrationer och flöden som rör förorenande ämnen och som är av betydelse för förbrännings- eller samförbränningsprocessen.

Mätkraven skall fastställas i tillståndet från den behöriga myndigheten eller i de tillhörande villkoren.

Transport och mellanlagring av torra restprodukter i form av stoft, t.ex. pannaska och torra restprodukter från rökgasrening skall ske, så att spridning i omgivningen kan undvikas, till exempel genom användning av slutna behållare.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 20, 26.1.1980, s. 43.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Den automatiserade utrustningen för övervakning av utsläpp i luft och vatten skall omfattas av kontroll och årlig provning avseende installation och funktion genom parallellmätning enligt referensmetoder.

Placeringen av provtagnings- och mätställen skall avtalas med den behöriga myndigheten.

Periodiska mätningar av utsläpp i luft och vatten skall göras i enlighet med bilaga III punkt 1.

*Artikel 11***Mätkrav**

1. Medlemsstaterna skall, antingen genom angivelser i tillståndsvillkoren eller genom allmänna föreskrifter, säkerställa efterlevnaden av punkterna 2–12 i fråga om luft och punkterna 14–17 i fråga om vatten.

2. Följande mätningar av förorenande ämnen i luft skall utföras vid förbrännings- eller samförbränningsanläggningen enligt bilaga III:

- a) Kontinuerliga mätningar av följande ämnen: kolmonoxid, total stofthalt, totalt organiskt kol, väteklorid, vätefluorid, svaveldioxid, kväveoxider.
- b) Kontinuerliga mätningar av följande driftsparametrar: temperatur i omedelbar närhet av förbränningskammarens innervägg samt rökgasernas syrehalt, tryck, temperatur och halt av vattenånga.
- c) Minst två mätningar årligen av tungmetaller, dioxiner och furaner, dock skall under de första tolv driftsmånaderna en mätning göras var tredje månad.

3. Rökgasernas uppehållstid, minimitemperatur och syrehalt skall kontrolleras minst en gång i samband med att förbrännings- eller samförbränningsanläggningen tas i bruk samt under de sämsta tänkbara driftsförhållandena.

4. Kontinuerlig mätning av vätefluorid får underlätas om behandlingssteg för väteklorid används som säkerställer att utsläppsgränsvärdet för väteklorid inte överskrids. I det fallet skall utsläppen av vätefluorid omfattas av periodiska mätningar enligt punkt 2 c ovan.

- c) Minst två mätningar årligen av tungmetaller, dioxiner och furaner, dock skall under de första tolv driftsmånaderna en mätning göras var tredje månad. Om mer än en form av rutinverksamhet får bedrivas enligt tillståndet skall de minst gynnsamma driftsvillkoren för rutinverksamheten i tillräcklig utsträckning representeras i de periodiska mätningarna. Inom de tillåtna gränserna skall råmaterial och bränsle väljas på ett sådant sätt att mätningarna utförs under de minst gynnsamma villkoren.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Kontinuerlig mätning av halten av vattenånga är inte nödvändig, förutsatt att rökgasprovet torkas innan utsläppen analyseras.

6. Den behöriga myndigheten får i fråga om förbrännings- och samförbränningsanläggningar tillåta periodiska mätningar enligt punkt 2 c av väteklorid, vätefluorid och svaveldioxid i stället för kontinuerliga mätningar, om operatören kan visa att utsläppen av dessa förorenande ämnen under inga omständigheter kan överskrida de fastställda utsläppsgränsvärdena.

7. Resultaten från de mätningar som gjorts för kontroll av att utsläppskraven uppfylls skall omräknas till följande standardförhållanden:

- a) Temperatur 273 K, tryck 101,3 kPa, 11 % syre, torr gas.
- b) Temperatur 273 K, tryck 101,3 kPa, 3 % syre, torr gas vid förbränning av enbart spillolja enligt direktiv 75/439/EEG ⁽¹⁾.
- c) Om avfallet förbränns eller samförbränns med överskott av syre, kan mätvärdena omräknas till en syrehalt som fastställs av den behöriga myndigheten och som avspeglar de särskilda omständigheterna i det aktuella fallet.
- d) Vid samförbränning skall mätvärdena omräknas till en total syrehalt beräknad enligt bilaga II.

Om utsläppen av föroreningar minskas genom behandling av rökgasen i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning där farligt avfall behandlas, skall omräkningen vad avser syrehalten enligt första stycket utföras endast om den syrehalt som mäts upp under den period då mätningen av den aktuella föroreningen sker överskrider gällande standardsyrehalt.

8. Alla mätvärden skall registreras, bearbetas och återges på ett lämpligt sätt så att den behöriga myndigheten, enligt förfaranden som samma myndighet beslutar om, kan kontrollera att driftvillkoren i tillståndet uppfylls, liksom utsläppsgränsvärdena i detta direktiv.

Oförändrat

9. Utsläppskraven för luft skall anses vara uppfyllda om

- a) inget av dygnsmedelvärdena överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga V e första strecksatsen och i bilaga V a,

- a) inget av dygnsmedelvärdena överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga V e första strecksatsen och i bilaga V a eller de värden som anges i eller fastställs enligt bilaga II,

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- b) inget av halvtimmesmedelvärdena överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga V b,
- c) inget av medelvärdena från den provtagningsperiod som anges för tungmetaller, dioxiner och furaner överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga V c–d,
- d) bestämmelserna i bilaga V e andra strecksatsen är uppfyllda,

10. Halvtimmesmedelvärdena och tiominutersmedelvärdena skall bestämmas inom den effektiva driftstiden (exklusive start- och stoppskeden om inget avfall förbränns) på grundval av de uppmätta värdena, vilka korrigerats genom subtraktion av värdena vid konfidensintervallet enligt punkt 2 i bilaga III. Dygnsmedelvärdena skall bestämmas på grundval av sådana korrigerade medelvärden.

För att ett dygnmedelvärde skall vara giltigt får högst fem halvtimmesmedelvärden per dag förkastas på grund av funktionsfel i det kontinuerliga mätsystemet eller serviceingrepp i detta. Högst tio dygnsmedelvärden per år får förkastas på grund av funktionsfel i det kontinuerliga mätsystemet eller serviceingrepp i detta.

11. Medelvärdena för provtagningsperioderna, och medelvärdena för vätefluorid, när periodiska mätningar görs av vätefluorid, skall bestämmas i enlighet med kraven i artikel 10.

12. Om mätningarna visar att utsläppsgränsvärdena i detta direktiv har överskridits, skall den behöriga myndigheten underrättas utan dröjsmål.

13. Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 17 så snart som lämpliga mätmetoder finns tillgängliga inom gemenskapen, fastställa den dag från och med vilken kontinuerliga mätningar av utsläppsgränsvärdena i luften av dioxiner och tungmetaller skall göras enligt bilaga III.

14. Följande mätningar skall göras vid utsläppspunkten för avloppsvatten:

- a) Kontinuerliga mätningar av de parametrar som avses i artikel 8.6 b.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) inget av halvtimmesmedelvärdena överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga V b eller de värden som fastställs enligt bilaga II,
- c) inget av medelvärdena från den provtagningsperiod som anges för tungmetaller, dioxiner och furaner överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga V c–d eller de värden som anges i eller fastställs enligt bilaga II,
- d) bestämmelserna i bilaga V e andra strecksatsen är uppfyllda eller de 10 minuters-medelvärden eller halvtimmesvärden för kolmonoxid som fastställs enligt bilaga II inte överskrids.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Momentana dagliga mätningar av totalt suspenderat material.
- c) Månatliga mätningar av ett representativt 24-timmarsprov med avseende på de förorenande ämnen som avses i artikel 8.3 och som anges under nummer 2–13 i bilaga IV.
- d) Minst två årliga mätningar av dioxiner och furaner, dock skall en mätning göras var tredje månad under de första tolv driftmånaderna.

15. Mätningarna för att bestämma koncentrationer av förorenande ämnen i avloppsvattnet skall vara representativa.

16. Övervakningen av mängden förorenande ämnen i det renade avloppsvattnet skall ske i enlighet med gemenskapslagstiftning och nationella bestämmelser och vara angiven i tillståndet, där det även skall anges hur ofta mätningarna skall ske. Mätningarna skall följa CEN-standarder, eller, i avsaknad av sådana, nationella standarder.

17. Utsläppsgränsvärdena för vatten skall anses vara uppfyllda om

- a) inget representativt 24-timmarsprov överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga IV för totalt suspenderat material, förorenande ämne nr 1, tungmetaller, förorenande ämnen nr 5–13, kadmium och tallium förorenande ämnen nr 3 och 4 och kvicksilver förorenande ämne nr 2,
- b) de mätningar som görs två gånger om året av dioxiner och furaner inte överskrider utsläppsgränsvärdet i bilaga IV, förorenande ämne nr 14.

*Artikel 12***Tillgång till information och allmänhetens deltagande i tillståndsförfarandet**

Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 90/313/EEG⁽¹⁾ och direktiv 96/61/EG skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tillståndsansökningar för nya anläggningar under lämplig tid hålls tillgängliga för allmänheten så att allmänheten kan yttra sig innan den behöriga myndigheten fattar sitt beslut. Detta beslut, som skall innehålla minst en kopia av tillståndet samt av varje senare uppdatering, skall också göras tillgängligt för allmänheten.

⁽¹⁾ EGT L 158, 23.6.1990, s. 56.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 13***Onormala driftsförhållanden**

Den behöriga myndigheten skall i tillståndet fastställa den längsta tid i samband med tekniskt oundvikliga driftstopp, driftstörningar eller fel i reningsutrustning eller mätapparatur, under vilken utsläppen i luft och renat avloppsvatten av de reglerade ämnena får överskrida de fastställda utsläppsgränsvärdena.

Operatören skall i händelse av haveri inskränka eller stoppa driften så snart som detta är praktiskt möjligt till dess att normal drift kan återupptas.

Förbrännings- eller samförbränningsanläggningen eller förbränningslinjen får under inga omständigheter fortsätta avfallsförbränningen med överskrida utsläppsgränsvärden i längre tid än fyra timmar utan avbrott. Dessutom skall den sammanlagda drifttiden under sådana förhållanden understiga 60 timmar per år.

Den totala stofthalten i förbränningsanläggningens utsläpp i luften får under inga omständigheter överskrida 150 mg/m³ uttryckt som halvtimmesmedelvärde. Dessutom får utsläppsgränsvärdena i luften av koldioxid och totalt organiskt kol inte överskridas. Alla övriga villkor enligt artikel 6 skall uppfyllas.

*Artikel 14***Omprovning av tillståndsvillkor**

Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 96/61/EG skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheten regelbundet omprövar och vid behov uppdaterar villkoren i tillståndet.

*Artikel 15***Rapportering**

Rapporterna om genomförandet av detta direktiv skall upprättas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 5 i rådets direktiv 91/692/EEG ⁽¹⁾. Den första rapporten skall omfatta den första hela treårsperioden efter den dag som anges i artikel 21.

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 16

Direktivets framtida anpassning

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 17 besluta om de ändringar som behövs för att anpassa bestämmelserna i artikel 10, 11 och 12 och bilaga I–V till den tekniska utvecklingen eller till nya rön om utsläppsbegränsningars hälsofrämjande effekter.

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 17 besluta om de ändringar som behövs för att anpassa bestämmelserna i artikel 10, 11 och 13 och bilaga I–V till den tekniska utvecklingen eller till nya rön om utsläppsbegränsningars hälsofrämjande effekter.

Artikel 17

Kommitté

1. Vid tillämpning av detta direktiv skall kommissionen biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 16 i direktiv 94/67/EG.

1. Vid tillämpning av detta direktiv skall kommissionen biträdas av en kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och där kommissionens företrädare är ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 205.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Oförändrat

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 18

Upphävande

Direktiv 89/369/EEG och 89/429/EEG skall upphöra att gälla fem år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Direktiv 89/369/EEG, 89/429/EEG och 94/67/EG skall upphöra att gälla fem år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 19

Påföljder vid överträdelse

Medlemsstaterna skall fastställa vilka påföljder som skall gälla vid överträdelse av de nationella bestämmelser som införts till följd av detta direktiv och skall vidta erforderliga åtgärder för påföljdernas införande. De beslutade påföljderna skall vara verkningfulla, avpassade till hur svår överträdelsen är samt avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 21 och skall snarast möjligt anmäla varje efterföljande ändring av dem.

Artikel 20

Övergångsbestämmelser

Skall bestämmelserna i detta direktiv tillämpas på befintliga anläggningar med början fem år efter den dag då direktivet träder i kraft.

Oförändrat

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda övergångsbestämmelser som fastställs i bilagorna till detta direktiv, skall bestämmelserna i detta direktiv tillämpas på befintliga anläggningar med början fem år efter den dag då direktivet träder i kraft.

2. När det gäller nya anläggningar, dvs. anläggningar som inte omfattas av definitionen i artikel 3.4 i detta direktiv, för förbränning eller samförbränning av farligt avfall, skall detta direktiv tillämpas istället för direktiv 94/67/EG från och med det datum som anges i artikel 21.1.

Artikel 21

Genomförande i nationell lagstiftning

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast två år efter dess ikraftträdande. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Oförändrat

Artikel 22

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 23

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

TOXISKA EKVIVALENSFAKTORER FÖR DIBENSO-p-DIOXINER OCH DIBENSOFURANER

Vid bestämningen av den toxiska ekvivalenta totalkoncentrationen (TE) av dioxiner och furaner skall koncentrationerna av följande dioxiner och dibensofuraner multipliceras med följande ekvivalensfaktorer innan de summeras:

		Toxisk ekvivalensfaktor
2,3,7,8	– tetraklordibensodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8	– pentaklordibensodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	– hexaklordibensodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	– hexaklordibensodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	– hexaklordibensodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	– heptaklordibensodioxin (HpCDD)	0,01
	– Oktaklordibensodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8	– tetraklordibensofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	– pentaklordibensofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	– pentaklordibensofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	– hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	– hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	– hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	– hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	– heptaklordibensofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	– heptaklordibensofuran (HpCDF)	0,01
	– Oktaklordibensofuran (OCDF)	0,001

BILAGA II

BESTÄMNING AV GRÄNSVÄRDEN FÖR UTSLÄPP FRÅN SAMFÖRBRÄNNING AV AVFALL

Utsläppsgränsvärdena för respektive förorenande ämne och för kolmonoxid i rökgaserna från samförbränning av avfall skall beräknas på följande sätt:

$$\frac{V_{\text{avfall}} \times K_{\text{avfall}} + V_{\text{proc}} \times K_{\text{proc}}}{V_{\text{avfall}} + V_{\text{proc}}} = K$$

där

V_{avfall} : är rökgasvolymen från förbränning av enbart avfall. Den är bestämd på basis av avfallet med det lägsta värmevärdet enligt uppgift i tillståndet och omräknad till de standardförhållanden som anges i detta direktiv.

Ursprungligt förslag

K_{avfall} : representerar utsläppsgränsvärden fastställda för anläggningar enbart avsedda för avfallsförbränning (gränsvärdena avser förorenande ämnen och kolmonoxid).

Ändrat förslag

K_{avfall} : representerar utsläppsgränsvärden fastställda enligt bilaga V för anläggningar enbart avsedda för avfallsförbränning (gränsvärdena avser förorenande ämnen och kolmonoxid).

V_{proc} : är rökgasvolymen från processen i anläggningen, inbegripet förbränningen av de godkända bränslen som normalt används i anläggningen (avfall undantaget). Beräknad på basis av den syrehalt till vilken utsläppen skall omräknas enligt gemenskapslagstiftning eller nationella bestämmelser. Om det saknas bestämmelser för detta slags anläggningar skall man använda den verkliga syrehalt som rökgaserna har innan de späds ut genom tillsats av luft som inte behövs för själva processen. Omräkning till övriga standardförhållanden ges i detta direktiv.

K_{proc} : representerar utsläppsgränsvärden fastställda i tabellerna i denna bilaga för vissa industribranscher, eller – i avsaknad av sådana tabeller eller värden – gränsvärden för de aktuella förorenande ämnena och kolmonoxid i rökgaserna från anläggningar som uppfyller de nationella lagarna och bestämmelserna för sådana anläggningar när de förbränner bränslen som normalt är godkända (avfall undantaget). I avsaknad av sådana lagar och bestämmelser skall gränsvärdena i tillståndet användas. Om sådana gränsvärden saknas i tillståndet skall de verkliga koncentrationerna användas.

K : representerar totala utsläppsgränsvärden för vissa industribranscher och förorenande ämnen enligt tabellerna i denna bilaga, eller – i avsaknad av sådana tabeller eller värden – de totala gränsvärden för kolmonoxid och aktuella förorenande ämnena vilka ersätter gränsvärdena enligt särskilda artiklar i detta direktiv. Den totala syrehalt som skall ersätta syrehalten vid omräkningen av värdena till standardförhållanden bestäms utifrån den ovan nämnda syrehalten med justering för förhållandet mellan gasvolymen som kommer från bränsleförbränningen och gasvolymen från avfallsförbränningen.

II.1 Särskilda bestämmelser för cementugnar

Dygnsmedelvärden (för kontinuerliga mätningar). Provtagningsperioder och övriga mätkrav enligt artikel 7. Alla värden i mg/m^3 (dioxiner i ng/m^3).

Resultaten från de mätningar som gjorts för kontroll av att utsläppskraven uppfylls skall omräknas till följande standardförhållanden: temperatur 273 K, tryck 101,3 kPa, 10 % syre, torr gas.

Ursprunglig tabell

II.1.1 K – totala utsläppsgränsvärden

Förorenande ämne	C
Total stofthalt	30
HCl	10
HF	1
NO _x	800
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V	0,5
Dioxiner och furaner	0,1

Ändrad tabell

II.1.1 K – totala utsläppsgränsvärden

Förorenande ämne	C
Total stofthalt	30
HCl	10
HF	1
NO _x	800
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V	0,5
Dioxiner och furaner	0,1

Fram till den 1 januari 2007 skall utsläppsgränsvärdet för NO_x inte gälla för anläggningar där endast farligt avfall samförbränns.

II.1.2 K – totala gränsvärden för utsläpp av svaveldioxid och totalt organiskt kol (TOC):

Förorenande ämne	K
SO ₂	5
TOC	10

Undantag kan medges av den behöriga myndigheten i fall då totalt organiskt kol och svaveldioxid inte härrör från avfallsförbränningen.

II.1.3 Gränsvärde för utsläpp av kolmonoxid

Gränsvärden för utsläpp av kolmonoxid kan fastställas av den behöriga myndigheten.

Ursprunglig text

II.2 Särskilda bestämmelser för stora förbränningsanläggningar

Ändrad text

II.2 Särskilda bestämmelser för förbränningsanläggningar

Ursprunglig tabell

II.2.1 K_{proc} :

K_{proc} för fasta bränslen i mg/Nm³ (omräknat till standardförhållanden och 6 procent syrehalt):

Förorenande ämne	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂ Allmänt fall för inhemska bränslen	850 eller avsvavlingsgrad ≥ 90 %	850–200 (linjär ökning från 100–300 MWth) eller avsvavlingsgrad ≥ 92 %	200 eller avsvavlingsgrad ≥ 95 %
NO _x	400	300	200
Stoft	50	30	30

Ändrad tabell

II.2.1 K_{proc} :

K_{proc} för fasta bränslen i mg/Nm³ (omräknat till standardförhållanden och 6 procent syrehalt):

Förorenande ämne	0–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂ Allmänt fall för inhemska bränslen	850 eller avsvavlingsgrad ≥ 90 %	850–200 (linjär ökning från 100–300 MWth) eller avsvavlingsgrad ≥ 92 %	200 eller avsvavlingsgrad ≥ 95 %
NO _x	400	300	200
Stoft	50	30	30

Fram till den 1 januari 2007 och utan att det påverkar tillämpningen av annan gemenskapslagstiftning, skall utsläppsgränsvärdet för NO_x inte gälla för anläggningar där endast farligt avfall samförbränns.

Ursprunglig tabell

K_{proc} för biomassa (som den definieras i rådets ändrade direktiv 88/609/EEG) i mg/Nm^3 (omräknat till standardförhållanden och 6 % syrehalt):

Förorenande ämne	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	200	200	200
NO _x	350	300	300
Stoft	50	30	30

Ändrad tabell

K_{proc} för biomassa (som den definieras i rådets ändrade direktiv 88/609/EEG) i mg/Nm^3 (omräknat till standardförhållanden och 6 % syrehalt):

Förorenande ämne	0–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	200	200	200
NO _x	350	300	300
Stoft	50	30	30

Fram till den 1 januari 2007 och utan att det påverkar tillämpningen av annan gemenskapslagstiftning, skall utsläppsgränsvärdet för NO_x inte gälla för anläggningar där endast farligt avfall samförbränns.

Ursprunglig tabell

K_{proc} för flytande bränslen i mg/Nm^3 (omräknat till standardförhållanden och 3 % syrehalt):

Förorenande ämne	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	850	850–200 (linjär ökning från 100–300 MWth)	200
NO _x	400	300	200
Stoft	50	30	30

Ändrad tabell

K_{proc} för flytande bränslen i mg/Nm^3 (omräknat till standardförhållanden och 3 % syrehalt):

Förorenande ämne	0–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	850	850–200 (linjär ökning från 100–300 MWth)	200
NO _x	400	300	200
Stoft	50	30	30

Fram till den 1 januari 2007 och utan att det påverkar tillämpningen av annan gemenskapslagstiftning, skall utsläppsgränsvärdet för NO_x inte gälla för anläggningar där endast farligt avfall samförbränns.

II.2.2 K – totala utsläppsgränsvärden:

K i mg/Nm³ (omräknat till standardförhållanden och 6 % syrehalt). Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst sex och högst åtta timmar.

Förorenande ämne	K
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

K i mg/Nm³ (omräknat till standardförhållanden och 6 % syrehalt). Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst sex och högst åtta timmar.

Förorenande ämne	K
Dioxiner och furaner	0,1

Ändrat förslag

K för fast bränsle uttryckt i mg/Nm³ (syrehalt: 6 %),

K för biomassa (enligt definitionen i rådets ändrade direktiv 88/609/EG), uttryckt i mg/Nm³ (syrehalt: 6 %),

K för flytande bränsle uttryckt i mg/Nm³ (syrehalt: 3 %):

Förorenande ämne	K
HCl	10
HF	1

II.3 Särskilda bestämmelser för övriga industribranscher

II.3.1 K – totala utsläppsgränsvärden

K uttryckt i ng/Nm³ (omräknat till standardförhållanden). Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst sex och högst åtta timmar.

Förorenande ämne	K
Dioxiner och furaner	0,1

K uttryckt i mg/Nm³ (omräknat till standardförhållanden). Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst 30 minuter och högst åtta timmar.

Förorenande ämne	K
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

BILAGA III

Mätmetoder

1. För samtliga föroreningar, inklusive dioxiner och furaner, gäller att provtagning och analys, liksom kalibrering av automatiska mätsystem med referensmätmetoder, skall utföras enligt CEN-standarder framtagna på kommissionens uppdrag. I avvaktan på sådana CEN-standarder skall nationella standarder användas.
2. I fråga om dygnsmedelvärden av utsläpp får osäkerheten (95 % konfidensintervall) i de enskilda mätvärdena inte överskrida följande procentandelar av gränsvärdena:

Kolmonoxid:	10 %
Svaveldioxid:	20 %
Kvävedioxid:	20 %
Total stofthalt:	40 %
Totalt organiskt kol:	30 %
Väteklorid:	40 %

BILAGA IV

Gränsvärden för utsläpp i avloppsvatten från rökgasrening

Förorenande ämne	Gränsvärde uttryckt i koncentration
1 – Totalt suspenderat material enligt definitionen i direktiv 91/271/EEG ⁽¹⁾	20 mg/l
2 – Kvicksilver och kvicksilverföreningar omräknat till rent kvicksilver (Hg)	0,02 mg/l
3 – Kadmium och kadmiumföreningar omräknat till rent kadmium (Cd)	0,05 mg/l
4 – Tallium och talliumföreningar omräknat till rent tallium (Tl)	
5 – Antimon och antimonföreningar omräknat till rent antimon (Sb)	5 mg/l
6 – Arsenik och arsenikföreningar omräknat till ren arsenik (As)	
7 – Bly och blyföreningar omräknat till rent bly (Pb)	
8 – Krom och kromföreningar omräknat till rent krom (Cr)	
9 – Kobolt och koboltföreningar omräknat till ren kobolt (Co)	
10 – Koppar och kopparföreningar omräknat till ren koppar (Cu)	
11 – Mangan och manganföreningar omräknat till ren mangan (Mn)	
12 – Nickel och nickelföreningar omräknat till rent nickel (Ni)	
13 – Vanadin och vanadinföreningar omräknat till ren vanadin (V)	
14 – Dioxiner och furaner, beräknade som summan av enskilda dioxiner och furaner enligt bilaga I	0,5 ng/l

⁽¹⁾ EGT L 135, 30.5.1991, s. 40.

BILAGA V

Gränsvärden för utsläpp i luft

Ursprunglig tabell

a) För dygnsmedelvärden:

Total stofthalt	10 mg/m ³
Organiska ämnen i gas- och ångform omräknat till totalt organiskt kol	10 mg/m ³
Väteklorid (HCl)	10 mg/m ³
Vätefluorid (HF)	1 mg/m ³
Svaveldioxid (SO ₂)	50 mg/m ³
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid. Gäller befintliga förbränningsanläggningar med en kapacitet på över 3 ton/h samt nya förbränningsanläggningar	200 mg/m ³
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid. Gäller befintliga förbränningsanläggningar med en kapacitet på högst 3 ton/h	400 mg/m ³

Ändrad tabell

a) För dygnsmedelvärden:

Total stofthalt	10 mg/m ³
Organiska ämnen i gas- och ångform omräknat till totalt organiskt kol	10 mg/m ³
Väteklorid (HCl)	10 mg/m ³
Vätefluorid (HF)	1 mg/m ³
Svaveldioxid (SO ₂)	50 mg/m ³
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid. Gäller befintliga förbränningsanläggningar med en kapacitet på över 3 ton/h samt nya förbränningsanläggningar	200 mg/m ³
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid. Gäller befintliga förbränningsanläggningar med en kapacitet på högst 3 ton/h	400 mg/m ³

Fram till den 1 januari 2007 skall utsläppsgränsvärdena för NO_x inte gälla för anläggningar där endast farligt avfall förbränns.

Ursprunglig tabell

b) För halvtimmesmedelvärden:

Total stofthalt	30 mg/m ³
Organiska ämnen i gas- och ångform omräknat till totalt organiskt kol	20 mg/m ³
Väteklorid (HCl)	60 mg/m ³
Vätefluorid (HF)	4 mg/m ³
Svaveldioxid (SO ₂)	200 mg/m ³
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid. Gäller befintliga förbränningsanläggningar med en kapacitet på över 3 ton/h samt nya förbränningsanläggningar	400 mg/m ³

Ändrad tabell

b) För halvtimmesmedelvärden:

Total stofthalt	30 mg/m ³
Organiska ämnen i gas- och ångform omräknat till totalt organiskt kol	20 mg/m ³
Väteklorid (HCl)	60 mg/m ³
Vätefluorid (HF)	4 mg/m ³
Svaveldioxid (SO ₂)	200 mg/m ³
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid. Gäller befintliga förbränningsanläggningar med en kapacitet på över 3 ton/h samt nya förbränningsanläggningar	400 mg/m ³

Fram till den 1 januari 2007 skall utsläppsgränsvärdena för NO_x inte gälla för anläggningar där endast farligt avfall förbränns.

Ursprunglig tabell

c) För samtliga medelvärden som bestäms under en provtagningsperiod på minst 30 minuter och högst åtta timmar:

Kadmium och kadmiumföreningar omräknat till ren kadmium (Cd)	totalt 0,05 mg/m ³
Tallium och talliumföreningar omräknat till ren tallium (Tl)	
Kvicksilver och kvicksilverföreningar omräknat till rent kvicksilver (Hg)	0,05 mg/m ³
Antimon och antimonföreningar omräknat till rent antimon (Sb)	totalt 0,5 mg/m ³
Arsenik och arsenikföreningar omräknat till ren arsenik (As)	
Bly och blyföreningar omräknat till rent bly (Pb)	
Krom och kromföreningar omräknat till rent krom (Cr)	
Kobolt och koboltföreningar omräknat till ren kobolt (Co)	
Koppar och kopparföreningar omräknat till ren koppar (Cu)	
Mangan och manganföreningar omräknat till ren mangan (Mn)	
Nickel och nickelföreningar omräknat till ren nickel (Ni)	
Vanadin och vanadinföreningar omräknat till ren vanadin (V)	

Dessa gränsvärden omfattar även gas- och ångformiga förekomster av de aktuella tungmetallerna och deras föreningar.

Ändrad tabell

c) För samtliga medelvärden som bestäms under en provtagningsperiod på minst 30 minuter och högst åtta timmar:

Kadmium och kadmiumföreningar omräknat till ren kadmium (Cd)	totalt 0,1 mg/m ³ (*)
Tallium och talliumföreningar omräknat till ren tallium (Tl)	
Kvicksilver och kvicksilverföreningar omräknat till rent kvicksilver (Hg)	0,1 mg/m ³ (*)
Antimon och antimonföreningar omräknat till rent antimon (Sb)	totalt 1 mg/m ³ (*)
Arsenik och arsenikföreningar omräknat till ren arsenik (As)	
Bly och blyföreningar omräknat till rent bly (Pb)	
Krom- och kromföreningar omräknat till rent krom (Cr)	
Kobolt och koboltföreningar omräknat till ren kobolt (Co)	
Koppar och kopparföreningar omräknat till ren koppar (Cu)	
Mangan och manganföreningar omräknat till ren mangan (Mn)	
Nickel och nickelföreningar omräknat till ren nickel (Ni)	
Vanadin och vanadinföreningar omräknat till ren vanadin (V)	

(*) Fram till den 1 januari 2007 skall dessa medelvärden gälla för befintliga anläggningar för vilka tillstånd att bedriva verksamhet beviljades före den 31 december 1996 och där endast farligt avfall förbränns.

Dessa gränsvärden omfattar även gas- och ångformiga förekomster av de aktuella tungmetallerna och deras föreningar.

- d) För samtliga medelvärden som bestäms under en provtagningsperiod på minst sex och högst åtta timmar. Utsläppsgränsvärdet avser den totala koncentrationen av dioxiner och furaner beräknad med hjälp av toxiska ekvivalensfaktorer enligt bilaga I.

Dioxiner och furaner	0,1 ng/m ³
----------------------	-----------------------

- e) Följande gränsvärden för utsläpp av kolmonoxid i rökgaserna får inte överskridas (med undantag av start- och stoppskedena):

- 50 mg/m³ bestämt som dygnsmedelvärde,
- 150 mg/m³ för minst 95 % av alla 10-minutersmedelvärden eller 100 mg/m³ för samtliga halvtimmesmedelvärden, i båda fallen bestämda med prover tagna under en godtycklig 24-timmarperiod.

Den behöriga myndigheten kan medge undantag för förbränningsanläggningar med fluidiserad bäddteknik, förutsatt att utsläppsgränsvärdet för kolmonoxid i tillståndet är högst 100 mg/m³ angivet som timmedelvärde.
